

Förslag till reviderade föreskrifter om ersättning till kommuner för insamling av förpackningsavfall som omfattas av producentansvar

Remiss från Naturvårdsverket
Remisstid den 14 oktober 2026

Förslag till beslut

Borgarrådsberedningen föreslår att kommunstyrelsen beslutar följande.

1. Remissen besvaras med Stockholms stads yttrande, bilaga 1 till promemorian.
2. Paragrafen justeras omedelbart.

Föredragande borgarrådet Lars Strömgren

Sammanfattning av ärendet

Naturvårdsverket har remitterat Förslag till reviderade föreskrifter om ersättning till kommuner för insamling av förpackningsavfall som omfattas av producentansvar till bland annat Stockholms stad för yttrande.

Sedan den 1 januari 2024 ansvarar kommunerna för insamling av förpackningsavfall från både hushåll och samlokaliserade verksamheter. För detta ansvar erhåller kommunerna ersättning från producenterna genom producenternas producentansvarsorganisationer. Kommunernas rätt till ersättning regleras i en föreskrift som beslutas av Naturvårdsverket i enlighet med 9 kap. 9 § förordning 2022:1274 om producentansvar för förpackningar (förpackningsförordningen).

Syftet med förslaget till reviderade föreskrifter är att ersättningsmodellen i högre grad ska spegla kommuners faktiska kostnader, göra ersättningen mer träffsäker samt att ersättningen bättre anpassas till förändringar i insamlingssystemen för förpackningsavfall som träder i kraft den 1 januari 2027.

Förslaget innehåller bland annat ändrade ersättningsnivåer och nya ersättningsformer för olika typer av insamling samt en översyn av indexering och ersättningsprinciper. Naturvårdsverket bedömer att förslaget på nationell nivå innebär en ökning av kommunernas ersättning och producentkollektivets kostnader med cirka 7,1 miljoner kronor per år.

I korthet innebär Naturvårdsverkets förslag följande:

- Ny och tydligare ersättning för omlastning/överlämning.
- Anpassad ersättning för lättillgängliga insamlingsplatser och ny extra fast ersättning till kommuner med hög befolkningstäthet.
- Reviderad ersättning för återvinningscentraler.
- Ny ersättning för regelbundet återkommande temporära mottagningsplatser.
- Ny extra fast ersättning till kommuner med många fritidsboenden.
- Ny fast ersättning för insamling via gemensamma behållare från en- och tvåbostadshus.
- Ersättning för insamling från upphämningsplatser blir densamma som för fastighetsnära insamling.
- Ingen extra ersättning för fastighetsnära insamling från hushåll på öar med särskilda förutsättningar.
- Ingen differentierad ersättning för fastighetsnära insamling utifrån förpackningsmaterial från 1 januari 2029.
- Ny basmånad för indexering förslås bli januari 2026.

Förslaget till reviderade föreskrifter omfattar varken insamling av förpackningsavfall från torg, parker och andra populära platser – då denna regleras i en annan föreskrift (NFS 2025:4), eller fastighetsnära insamling av förpackningsavfall. Förslaget omfattar däremot bland annat insamling vid lättillgängliga insamlingsplatser.

I takt med att fastighetsnära insamling byggs ut och blir obligatorisk från 2027 får lättillgängliga insamlingsplatser en förändrad funktion – de ska främst användas för insamling av skrymmande förpackningar samt där fastighetsnära insamling ännu inte kan införas. Den nuvarande ersättningen är inte anpassad till denna förändrade roll och behöver revideras. Därtill har nya insamlingssystem tillkommit till följd av ändringar i avfallsförordningen (2020:614) och förpackningsförordningen, vilket medför att ersättningen behöver regleras även för dessa.

Beredning

Ärendet har remitterats till stadsledningskontoret, miljö- och hälsoskyddsnämnden, trafiknämnden, Enskede-Årsta-Vantörs stadsdelsnämnd, Järva stadsdelsnämnd, och Stockholms Stadshus AB.

Miljö- och hälsoskyddsnämnden och trafiknämnden har avstått från att svara.

Stadsledningskontoret välkomnar att ersättningen för förpackningsavfall ses över i syfte att fungera mer träffsäkert. Stadsledningskontoret tillstyrker flera av förslagen men ser inte att Naturvårdsverket tagit tillräckligt stor hänsyn till de utmaningar som föreligger i tätbebyggd stadsmiljö. Därför avstyrks ett antal av förslagen. Stadsledningskontoret anser att föreskrifterna i större utsträckning behöver baseras på den dynamiska relation mellan olika insamlingslösningar som i praktiken kommer att råda i kommuner som Stockholms stad.

Enskede-Årsta-Vantörs stadsdelsnämnd ser positivt på Naturvårdsverkets arbete med att bättre fördela ersättningen till kommuner men noterar att föreskrifterna inte avser

ersättning för insamling av förpackningsavfall i parker som stadsdelsnämnden ansvarar för, och har därför inga övriga synpunkter.

Järva stadsdelsnämnd ser positivt på att ersättningen förstärks för kommuner med hög befolkningstäthet, men anser att modellen inte fullt ut beaktar den faktiska belastningen på offentliga miljöer.

Norra innerstadens stadsdelsnämnd ställer sig positiv till att ersättningssystemet revideras och att ersättningsnivåerna anpassas till förändrade förutsättningar för kommunernas insamling av förpackningsavfall. Nämnden vill dock framhålla att ersättningssystemet behöver ta hänsyn till de särskilda förutsättningar som råder i tät stadsbebyggelse, samt att utredningen bör tydliggöra i vilken utsträckning kostnader kopplat till städning, skadegörelse och information ska ingå i ersättningsnivåerna.

Stockholms Stadshus AB tillstyrker vissa av förslagen i huvudsak, men anser att ersättningsmodellen behöver ta hänsyn till de särskilda förutsättningar som finns i en tät stadsmiljö, och avstyrker därför ett antal av förslagen. Vidare anser Stockholms Stadshus AB att den fasta ersättningen för överlämning av förpackningsavfall på omlastningsstationer bör indexregleras och att det behöver tydliggöras hur kostnadsutvecklingen för övriga delar ska hanteras över tid.

Föredragande borgarrådets synpunkter

Om vi ska lyckas med klimatomställningen måste det vara enkelt att göra rätt. Lagstiftningen behöver fungera i praktiken och ge människor bättre förutsättningar att leva hållbart, samtidigt som den bidrar till minskade utsläpp och ökad cirkularitet. I Stockholm ska vi vara klimatpositiva 2030 och fossilfria 2040. En väl fungerande källsortering, återvinning och återanvändning är en viktig del av vägen dit.

Ett centralt styrmedel i detta arbete är producentansvaret. Den aktör som sätter en produkt på marknaden ska stå för kostnaderna för att samla in och återvinna den. När kommunerna övertar ansvaret för insamlingen måste ersättningen därför täcka de kostnader som uppstår. Det gör den inte med nuvarande utformning, vilket innebär att kostnader vältras över på taxebetalarna. Det är orättfärdigt. Principen om att producenterna ska ersätta de faktiska kostnaderna måste gälla.

Jag välkomnar därför att ersättningen till kommunerna för insamling av förpackningsavfall föreslås revideras för att bättre uppfylla intentionen med lagstiftningen. Flera av de förslag som lyfts är bra, men tyvärr kan jag konstatera att helheten fortfarande inte tar tillräcklig hänsyn till de särskilda utmaningar som en tätbebyggd stadsmiljö innebär.

Syftet med fastighetsnära insamling av förpackningsavfall är att det ska bli enklare att återvinna sina förpackningar. Men för att reformen ska lyckas måste den fungera i praktiken, också i Stockholms täta stadsmiljö. Jag delar stadsledningskontorets uppfattning om att ersättning måste kunna ges för olika praktiska lösningar där samlokalisering inte är möjlig. Föreskrifterna behöver ge kommunerna möjlighet att

välja de lösningar som fungerar bäst utifrån lokala förutsättningar. Ett för snävt regelverk riskerar att göra det svårare att nå lagstiftningens mål.

Vidare vill jag understryka vikten av att ersättningen för fastighetsnära insamling samt insamling från torg, parker och andra populära platser också utvärderas så snart som möjligt, för att bättre spegla kommunernas faktiska kostnader.

I övrigt hänvisar jag till Stockholms stads yttrande.

Stockholm den 30 september 2026

Lars Strömgren

Bilagor

1. Stockholms stads yttrande, dnr KS 2026/780-
2. Remiss - Förslag till reviderade föreskrifter om ersättning till kommuner för insamling av förpackningsavfall som omfattas av producentansvar KS 2026/780-1.1
3. Bilaga - Naturvårdsverkets föreskrifter om ersättning till kommuner för insamling av förpackningsavfall som omfattas av producentansvar KS 2026/780-1.2
4. Bilaga - Naturvårdsverkets föreskrifter om ändring av Naturvårdsverkets föreskrifter (NFS 2026:xx) om ersättning till kommuner för insamling av förpackningsavfall som omfattas av producentansvar 2026/780-1.3

Borgarrådsberedningen tillstyrker föredragande borgarrådets förslag.

Särskilt uttalande av borgarrådet Gulan Avci (L) enligt följande.

Det är bra ersättningen till kommunerna för insamling av förpackningsavfall revideras för att bättre motsvara kommunernas kostnader och de förändringar som införs i insamlingssystemet. Samtidigt ser vi flera brister i förslaget, inte minst när det gäller fastighetsnära insamling (FNI), där risken är att kommunernas faktiska kostnader och Stockholms särskilda förutsättningar inte beaktas tillräckligt, vilket innebär att kostnaderna vältras över på taxebetalarna. Det vänder vi oss emot.

Förslaget ställer bland annat alltför långtgående krav på att samtliga avfallsfraktioner ska samlas in på samma plats. I en tät stad som Stockholm, med begränsade utrymmen, trånga gårdar och kulturhistoriskt värdefulla fastigheter behövs större flexibilitet. Olika fraktioner kan behöva samlas in på olika platser eller genom kombinationer av fastighetsnära insamling och gemensamma upphämningsplatser. Oavsett hur insamlingen sker är den aktör som sätter en produkt på marknaden ska stå för kostnaderna för att samla in och återvinna den.

Moderaterna ser en risk för att ersättningsnivåerna inte motsvarar kommunernas faktiska kostnader. Det gäller bland annat insamling vid återvinningscentraler och lättillgängliga insamlingsplatser, där markbrist, ökade krav och behov av städning och underhåll innebär betydande utgifter. Att ersättningen inte indexeras innebär dessutom en risk för att kommunernas kostnader ökar utan motsvarande kompensation, vilket i förlängningen kommer att leda till högre avfallstaxa för stockholmarna.

Vi anser därför att ersättningsmodellen behöver ta större hänsyn till lokala förutsättningar och faktiska kostnader. Kraven på samlokalisering måste vara flexibla och ersättningsnivåerna bör följas upp och indexeras. En tidig utvärdering av systemet efter införandet av FNI är också nödvändig för att säkerställa att ersättningen ger Stockholm och alla som bor och verkar här rätt förutsättningar att utveckla en effektiv och tillgänglig avfallsinsamling. Principen om att producenterna ska ersätta de faktiska kostnaderna måste alltid gälla.

Ärendet

Naturvårdsverket har remitterat Förslag till reviderade föreskrifter om ersättning till kommuner för insamling av förpackningsavfall som omfattas av producentansvar till Stockholms stad för yttrande.

Sedan den 1 januari 2024 ansvarar kommunerna för insamling av förpackningsavfall från både hushåll och samlokaliserade verksamheter. För detta ansvar erhåller kommunerna ersättning från producenterna genom producenternas producentansvarsorganisationer. Kommunernas rätt till ersättning regleras i en föreskrift som beslutas av Naturvårdsverket i enlighet med 9 kap. 9 § förordning 2022:1274 om producentansvar för förpackningar (förpackningsförordningen).

Syftet med förslaget till reviderade föreskrifter är att ersättningsmodellen i högre grad ska spegla kommuners faktiska kostnader, göra ersättningen mer träffsäker samt att ersättningen bättre anpassas till förändringar i insamlingssystemen för förpackningsavfall som träder i kraft den 1 januari 2027.

Förslaget innehåller bland annat ändrade ersättningsnivåer och nya ersättningsformer för olika typer av insamling samt en översyn av indexering och ersättningsprinciper. Naturvårdsverket bedömer att förslaget på nationell nivå innebär en ökning av kommunernas ersättning och producentkollektivets kostnader med cirka 7,1 miljoner kronor per år.

Förslaget till reviderade föreskrifter omfattar varken insamling av förpackningsavfall från torg, parker och andra populära platser – då denna regleras i en annan föreskrift (NFS 2025:4), eller fastighetsnära insamling av förpackningsavfall. Förslaget omfattar däremot bland annat insamling vid lättillgängliga insamlingsplatser.

I takt med att fastighetsnära insamling byggs ut och blir obligatorisk från 2027 får lättillgängliga insamlingsplatser en förändrad funktion - de ska främst användas för insamling av skrymmande förpackningar samt där fastighetsnära insamling ännu inte kan införas. Den nuvarande ersättningen är inte anpassad till denna förändrade roll och behöver revideras. Därtill har nya insamlingssystem tillkommit till följd av ändringar i avfallsförordningen (2020:614) och förpackningsförordningen, vilket medför att ersättningen behöver regleras även för dessa.

Förslaget till reviderade föreskrifter omfattar varken insamling av förpackningsavfall från torg, parker och andra populära platser – då denna regleras i en annan föreskrift (NFS 2025:4), eller fastighetsnära insamling av förpackningsavfall. Förslaget omfattar däremot bland annat insamling vid lättillgängliga insamlingsplatser.

I takt med att fastighetsnära insamling byggs ut och blir obligatorisk från 2027 får lättillgängliga insamlingsplatser en förändrad funktion - de ska främst användas för insamling av skrymmande förpackningar samt där fastighetsnära insamling ännu inte kan införas. Den nuvarande ersättningen är inte anpassad till denna förändrade roll och behöver revideras. Därtill har nya insamlingssystem tillkommit till följd av

ändringar i avfallsförordningen (2020:614) och förpackningsförordningen, vilket medför att ersättningen behöver regleras även för dessa.

Naturvårdsverkets förslag

1.6.1. Reviderad ersättning för överlämning av förpackningsavfall på omlastningsstationer

Naturvårdsverket föreslår att ersättningen för överlämning/omlastning av förpackningsavfall särredovisas som en egen kategori i ersättningsföreskriften. Ersättningen utgår i form av en fast och en rörlig ersättning. Den fasta ersättningen föreslås utgå per kommun och inte per omlastningsstation. Den fasta ersättningen föreslås vara densamma oavsett vilken kommungrupp som kommunen är indelad i. Utöver den fasta ersättningen föreslår Naturvårdsverket att kommunerna får en rörlig ersättning för omlastning per ton insamlat förpackningsavfall. Samtidigt föreslår Naturvårdsverket att den rörliga tonersättningen som i nuvarande ersättningsföreskrift avser omlastning räknas av från den rörliga tonersättningen i den föreslagna ersättningsföreskriften. Naturvårdsverket föreslår vidare att den fasta ersättningen inte indexjusteras, eftersom de fasta kostnaderna i huvudsak bedöms bestå av kapitalkostnader för omlastningsstationer. Den rörliga tonersättningen föreslås däremot indexjusteras. Ersättningen föreslås regleras i förslag till Naturvårdsverkets föreskrift om ersättning till kommuner för insamling av förpackningsavfall 17 § och tabell 2, (se bilaga).

1.6.2. Nya ersättningar för insamling av förpackningsavfall via lättillgängliga insamlingsplatser

Naturvårdsverket föreslår att ersättningen för lättillgängliga insamlingsplatser även fortsättningsvis ska bestå av en fast ersättning per insamlingsplats samt en rörlig ersättning per ton insamlat förpackningsavfall. Vidare föreslår Naturvårdsverket att den fasta ersättningen för lättillgängliga insamlingsplatser delas in i tre kategorier: - Ersättning för insamling av skrymmande förpackningsavfall av papper och plast. Ersättningen utgår per insamlingsplats och fastställs utifrån kommungrupp. - Ersättning för tillfälliga lättillgängliga insamlingsplatser för insamling av förpackningsavfall av papper, plast, färgat glas, ofärgat glas och metall, i de fall sådana platser behöver etableras i avvaktan på beslut i bygglovs- eller detaljplaneärenden som möjliggör införandet av fastighetsnära insamling. Ersättningen utgår per insamlingsplats och bestäms utifrån kommungrupp. - Ytterligare ersättning till kommuner med hög befolkningstäthet, det vill säga kommuner med fler än 500 invånare per kvadratkilometer. Ersättningen utgår per insamlingsplats och är oberoende av kommungrupp. Rörlig tonersättning utgår för de vanligast förekommande förpackningsmaterialen papper, plast, glas och metall. Ersättningen föreslås regleras i förslag till Naturvårdsverkets föreskrift om ersättning till kommuner för insamling av förpackningsavfall 12–14 §§ och tabell 3 a-c, (se bilaga).

1.6.3. Reviderad ersättning för insamling av förpackningsavfall på återvinningscentraler

Naturvårdsverket föreslår att ersättningen för insamling av förpackningsavfall vid återvinningscentraler lämnas som en fast ersättning per insamlingsplats och en rörlig ersättning per ton för de vanligast förekommande förpackningsmaterialen. Den fasta ersättningen redovisas som en ersättning per insamlingsplats beräknat utifrån att: - - ersättning för insamling av icke skrymmande förpackningar av papper och plast samt förpackningar av färgat glas, ofärgat glas och metall är den samma som för en lättillgänglig insamlingsplats utifrån kommungrupp. kostnaden för insamling av skrymmande förpackningsavfall av papper och plast bedöms täckas av den rörliga tonersättningen för papper- respektive plastförpackningar och lämnas inte som en särskild ersättning. - ersättning för insamling av träförpackningar och förpackningar av övrigt material föreslås lämnas per insamlingsplats oberoende av kommungrupp. Tonersättning föreslås utgå för de vanligast förekommande förpackningsmaterialen papper, plast, glas och metall. Tonersättning föreslås inte utgå för förpackningsavfall av trä eller övrigt material. Ersättningen föreslås regleras i förslag till Naturvårdsverkets föreskrift om ersättning till kommuner för insamling av förpackningsavfall 15 § och tabell 4a, (se bilaga).

1.6.4. Ersättning för insamling av förpackningsavfall vid regelbundet återkommande temporära mottagningsplatser

Naturvårdsverket föreslår att en fast och en rörlig ersättning lämnas för insamling av förpackningsavfall av samtliga material på regelbundet återkommande temporära mottagningsplatser. Fast ersättning utgår per insamlingsplats och år oberoende av kommungrupp. För att ersättningen ska kunna lämnas föreslår Naturvårdsverket att ett minimikrav införs avseende insamlingens servicenivå. Det föreslås att insamling vid regelbundet återkommande temporära mottagningsplatser ska ske vid minst fem tillfällen (antal stopp) per plats och år för att berättiga till ersättning. Tonersättning utgår för de vanligast förekommande förpackningsmaterialen papper, plast, glas och metall. Ersättningen föreslås regleras i förslag till Naturvårdsverkets föreskrift om ersättning till kommuner för insamling av förpackningsavfall 16 § och tabell 4b, (se bilaga).

1.6.5. Ytterligare ersättning för fastighetsnära insamling vid hög andel fritidsboende hushåll

Naturvårdsverket föreslår att ersättningen kompletteras med en extra fast ersättning till de kommuner som har minst 20 procent andel fritidsboende hushåll i en- och tvåbostadshus. Ersättningen föreslås differentieras utifrån tre intervaller (20–40 procent, 41–60 procent och över 60 procent), baserade på andelen fritidsboende hushåll i en- och tvåbostadshus i förhållande till antalet permanentboende och fritidsboende hushåll i en- och tvåbostadshus. Den fasta extra ersättningen utgår oberoende av kommungrupp. Extra ersättning utgår som ett tillägg till den fasta ersättningen för fastighetsnära insamling eller för insamling från en upphämningsplats per fritidsboende hushåll i en- och tvåbostadshus. Rörlig

tonersättning tillkommer. Ersättningen föreslås regleras i förslag till Naturvårdsverkets föreskrift om ersättning till kommuner för insamling av förpackningsavfall 10 § och tabell 1d.

1.6.6. Ny ersättning införs för insamling av förpackningsavfall från gemensamma behållare från hushåll i en- och tvåbostadshus

Naturvårdsverket föreslår att en ny kategori införs i ersättningsföreskrifterna som avser insamling av förpackningsavfall från hushåll i en- och tvåbostadshus som använder gemensamma behållare för insamlingen av förpackningsavfall. Ny fast ersättning per hushåll föreslås införas för både permanentboende och fritidsboende hushåll i en- och tvåbostadshus. Ersättningen görs beroende av vilken kommungrupp som kommunen är indelad i. Kommunen föreslås ha rätt till ersättning för insamling av förpackningsavfall från hushåll i en- och tvåbostadshus som använder gemensamma behållare oavsett om insamlingen sker fastighetsnära eller från upphämningsplatser som inte är fastighetsnära. Ersättningen ska lämnas om minst tre hushåll i en- och tvåbostadshus använder samma avfallsbehållare för insamling av förpackningsavfall. Kommunen kan inte få ersättning för fastighetsnära insamling om insamlingen från en- och tvåbostadshus sker från gemensamma behållare. Ersättningen föreslås regleras i förslag till Naturvårdsverkets föreskrift om ersättning till kommuner för insamling av förpackningsavfall 9 § och tabell 1b, (se bilaga).

1.6.7. Ersättning för insamling av förpackningsavfall från upphämningsplatser

Naturvårdsverket föreslår att ersättning för insamling av förpackningsavfall från upphämningsplatser föreslås bli densamma som för fastighetsnära insamling. Ersättningen föreslås regleras i förslag till Naturvårdsverkets föreskrift om ersättning till kommuner för insamling av förpackningsavfall 8–11 §§ och tabell 1a-1d, (se bilaga).

1.6.8. Ingen extra ersättning för insamling av förpackningsavfall från öar utan vägförbindelse och farbara vägar

Naturvårdsverket föreslår ingen extra ersättning till vissa kommuner för insamling av förpackningsavfall på öar med särskilda förutsättningar.

1.6.9. Behov av ny basmånad för indexering

Naturvårdsverket föreslår att ny basmånad införs som grund för att indexjustera ersättningsnivåerna. Naturvårdsverket föreslår att den nya basmånaden blir januari 2026. Avläsningsmånaden föreslås fortsatt vara januari innehavande kalenderår. Naturvårdsverket föreslår att ingen indexering sker för den fasta ersättningen för omlastning, merersättning för låg befolkningstäthet och för information. Ersättningen föreslås regleras i förslag till Naturvårdsverkets föreskrift om ersättning till kommuner för insamling av förpackningsavfall 6–7 §§.

1.6.10. Ersättningen för fastighetsnära insamling differentieras inte från 1 januari 2029

Naturvårdsverket föreslår att ersättning för fastighetsnära insamling och för den insamling som sker från upphämningsplatser från 1 januari 2027 till 31 december 2028 beräknas och lämnas utifrån vilka förpackningsfraktioner som samlas in fastighetsnära. Naturvårdsverket föreslår att ersättning för fastighetsnära insamling och för den insamling som sker från upphämningsplatser från 1 januari 2029 beräknas och lämnas som ett belopp istället för att ersättningen differentieras utifrån förpackningsfraktioner som samlas in fastighetsnära. Ersättningen kommer då att lämnas per hushåll som har fastighetsnära insamling eller som har en insamling som sker från upphämningsplats där samtliga förpackningsfraktioner samlas in. Ersättningen föreslås regleras i förslag till Naturvårdsverkets föreskrifter om ersättning till kommuner för insamling av förpackningsavfall 8–11 §§ och tabell 1 a-d, (se bilaga).

Remissammanställning

Ärendet har remitterats till stadsledningskontoret, miljö- och hälsoskyddsnämnden, trafiknämnden, Enskede-Årsta-Vantörs stadsdelsnämnd, Järva stadsdelsnämnd, och Norra innerstadens stadsdelsnämnd och Stockholms Stadshus AB.

Miljö- och hälsoskyddsnämnden och trafiknämnden har avstått från att svara.

Innehållsförteckning

Stadsledningskontoret	9
Enskede-Årsta-Vantörs stadsdelsnämnd	14
Järva stadsdelsnämnd	14
Norra innerstadens stadsdelsnämnd	16
Stockholms Stadshus AB	17

Stadsledningskontoret

Stadsledningskontorets tjänsteutlåtande daterat den 15 september 2026 har i huvudsak följande lydelse.

Sammanfattning av synpunkter

Stadsledningskontoret välkomnar att ersättningen för förpackningsavfall ses över i syfte att fungera mer träffsäkert. Stadsledningskontoret tillstyrker flera av förslagen men ser inte att Naturvårdsverket i förslaget tagit tillräckligt stor hänsyn till de utmaningar som föreligger i tätbebyggd stadsmiljö. Begränsad marktillgång, bebyggelsestruktur och utrymmesbrist i eller vid fastigheter innebär att det inte alltid

är praktiskt möjligt att samlokalisera samtliga fraktioner eller anordna fastighetsnära insamling för samtliga förpackningsfraktioner.

Stadsledningskontoret anser att den fasta ersättningen för överlämning av förpackningsavfall på omlastningsstationer bör indexregleras. Det behöver även tydliggöras hur kostnadsutvecklingen för de delar som inte omfattas av indexering ska hanteras över tid.

Krav på samlokalisering av samtliga fraktioner vid gemensamma behållare är inte alltid praktiskt genomförbart. Stadsledningskontoret avstyrker därför kravet på att samtliga fraktioner ska samlas in på samma plats för att ersättning för insamling från upphämningsplatser ska utgå. Det behöver vara möjligt med ersättning för olika praktiska lösningar där samlokalisering inte är möjlig. Likaså avstyrker stadsledningskontoret förslaget om att ersättningen för fastighetsnära insamling inte ska differentieras utifrån förpackningsmaterial från den 1 januari 2029. Har en fastighet endast plats för ett par förpackningsfraktioner är det bättre att denna insamling kan ordnas än att fastigheten fullt ut hänvisas till andra insamlingslösningar.

Stadsledningskontoret anser att föreskrifterna i större utsträckning skulle behöva baseras på den dynamiska relation mellan olika insamlingslösningar som i praktiken kommer att råda i kommuner som Stockholms stad. Ett alltför snävt regelverk kopplat till insamling och ersättningsnivåer riskerar att leda till att syftet med lagstiftningen – att samla in mer förpackningsavfall – missas.

Ställningstaganden

1.6.1 Reviderad ersättning för överlämnande av förpackningsavfall på omlastningsstationer

Stadsledningskontoret tillstyrker i huvudsak att överlämning/omlastning av förpackningsavfall särredovisas som en egen kategori i ersättningsföreskriften.

Stadsledningskontoret motsätter sig dock att fast ersättning för överlämning av förpackningsavfall på omlastningsstationer enligt 1.6.1 inte indexregleras. För kommuner som upphandlar tjänsten kommer med största sannolikhet indexering av avtalen att fortsätta.

Ersättningen föreslås vara en fast avgift per kommun och år, oavsett kommungrupp och oberoende av antalet omlastningsstationer som kommunen använder. Det innebär att vissa kommuner kan få en lägre ersättning jämfört med tidigare.

Stadsledningskontoret vill därför framhålla att en kommun fortsatt bör kunna få ersättning per omlastningsstation, i de fall som en kommun använder sig av flera sådana stationer. I större städer kan det kapacitetsmässigt och logistiskt vara omöjligt att inrymma samtliga mängder på en anläggning.

1.6.2 Nya ersättningar för insamling av förpackningsavfall via lättillgängliga insamlingsplatser

Stadsledningskontoret tillstyrker i huvudsak införandet av en ersättning för tät bebyggelse vad gäller insamling via lättillgänglig insamlingsplats enligt 1.6.2. Detta speglar bättre kostnadsbilden för att uppfylla ställda krav. Även om full kostnadstäckning inte uppnås med förslaget ger det en mer korrekt nivå i täta stadsmiljöer. Stadsledningskontoret anser dock att den nedsättning med 20 procent som Naturvårdsverket föreslår bör införas på sikt först när systemet är fullt utbyggt.

Stadsledningskontoret delar Naturvårdsverkets bedömning att det finns behov av vägledning vad gäller förhållandet mellan lättillgänglig insamlingsplats och gemensam upphämningsplats. Stadsledningskontoret vill i sammanhanget framhålla att det i Stockholms stad finns påtagliga utmaningar att anordna fastighetsnära insamling för alla, exempelvis i K-märkta fastigheter eller på grund av utrymmesbrist i eller vid fastigheten. Gamla stan är ett exempel på område som är utmanande kopplat till avfallshantering.

1.6.3 Reviderad ersättning för insamling av förpackningsavfall på återvinningscentraler

Stadsledningskontoret vill framhålla att en sänkning av ersättning för insamling på återvinningscentraler inte återspeglar den kommunala renhållarens kostnader. Kostnaden för att uppföra återvinningscentraler, speciellt i kommuner med begränsad marktillgång och tät bebyggelse, har stigit markant under de senaste årtiondena. Att utöka sortiment på återvinningscentraler har höga kostnader både finansiellt och i alternativnytta. Stadsledningskontoret vill i sammanhanget uppmärksamma Naturvårdsverket på att återkommande föreskriva tillkommande fraktioner på återvinningscentraler får betydande kostnadseffekter för kommunala renhållare.

1.6.4 Ersättning för insamling av förpackningsavfall vid regelbundet återkommande temporära platser

Lämnas utan synpunkt.

1.6.5 Ytterligare ersättning för fastighetsnära insamling vid hög andel fritidsboende hushåll

Lämnas utan synpunkt.

1.6.6 Ny ersättning införs för insamling av förpackningsavfall från gemensamma behållare från hushåll i en- och tvåbostadshus

Stadsledningskontoret vill framhålla att krav på samlokalisering av samtliga fraktioner inklusive rest- och matavfall för insamling från gemensamma behållare inte alltid är praktiskt genomförbart. Naturvårdsverket för ett resonemang om att en

kombination av gemensamma behållare för vissa förpackningsfraktioner och fastighetsnära insamling för resterande fraktioner inte är förenligt med avfallsförordningen 3 kap 36 §. Stadsledningskontoret anser att detta inte bör förhindra ersättning för insamling i gemensam behållare för samtliga fraktioner men på olika platser. Stockholms stad är ett exempel på en kommun där bebyggelsestrukturer och marktillgång i vissa fall kan omöjliggöra samlokalisering av gemensamma behållare för samtliga fraktioner på en och samma plats. Det behöver därmed vara möjligt med ersättning för gemensamma behållare för samtliga fraktioner, där behållarna är placerade på olika platser.

Stadsledningskontoret anser även att det bör vara möjligt med ersättning i de fall då vissa fraktioner samlas in fastighetsnära, och andra fraktioner samlas in i gemensamma behållare på annan plats. Det kan exempelvis, på grund av begränsade utrymmen och kundbehov, vara nödvändigt att fortsatt samla in mat- och restavfall vid varje en- och tvåbostadshus, medan förpackningsavfall samlas in i gemensamma behållare för flera fastigheter på annan plats.

Stadsledningskontoret noterar att föreslagen ersättningsnivå för villa är låg sett till att volymerna kommer vara större än från flerbostadshus. Naturvårdsverket har själva kommit fram till att sådan skillnad föreligger men endast ökat ersättningen marginellt jämfört med flerbostadshus.

1.6.7 Ersättning för insamling av förpackningsavfall från upphämningsplatser

Förslaget innebär att ersättningsföreskriften kompletteras så att kommunerna får ersättning även för insamling av förpackningsavfall vid upphämningsplatser som inte är fastighetsnära.

Stadsledningskontoret avstyrker kravet på att samtliga fraktioner (mat- och restavfall samt samtliga förpackningsslag som ska samlas in fastighetsnära) ska samlas in på samma plats för att ersättning ska utgå. En upphämningsplats kan vara aktuell även för flerbostadshus och då insamlingskravet enligt avfallsförordningen 3 kap 36 § undantar krav på samlokalisering av samtliga fraktioner för flerbostadshus, bör rimligen även ersättningsmodellen spegla detta och ha samma bestämmelse både för flerbostadshus och en- och tvåbostadshus. Stadsledningskontoret menar att det är orimligt att behöva flytta ut restavfallet från fastigheten till en upphämningsplats mer än 400 meter från fastigheten, vilket annars skulle vara konsekvensen.

1.6.8 Ingen extra ersättning för insamling av förpackningsavfall från öar utan vägförbindelse och farbara vägar

Lämnas utan synpunkt.

1.6.9 Behov av ny basmånad för indexering

Stadsledningskontoret ställer sig frågande till varför den fasta ersättningen för omlastning, merersättningen för låg befolkningstäthet samt ersättningen för information och överlämning inte omfattas av indexering. Av remissunderlaget framgår inte vilka skäl som ligger till grund för förslaget att undanta dessa ersättningar från indexering. Stadsledningskontoret anser att det behöver tydliggöras hur kostnadsutvecklingen för dessa delar ska hanteras över tid.

1.6.10 Ersättning för fastighetsnära insamling differentieras inte från 1 januari 2029.

Stadsledningskontoret avstyrker förslaget då det i Stockholms stad finns ett betydande fastighetsbestånd som saknar praktisk möjlighet att inrymma samtliga fraktioner. Den kommunala renhållaren bedömer att detta i Stockholm kan omfatta upp till femton procent av lägenheter i flerfamiljshus, över sjuttiotusen lägenheter. Nuvarande lösning ger möjlighet för fastighetsägare att inrätta fastighetsnära insamling för vad som får plats inom fastigheten och få ersättning för denna insamling. Motivationen för dessa fastighetsägare att inrätta eller vidmakthålla en sådan lösning efter 2029 minskar utan ersättning. Boende i dessa fastigheter riskerar då att fullt ut hänvisas till upphämningsplatser enligt 3 kap 37§ avfallsförordningen eller gemensamma behållare. Om inte ersättningen fortsatt är differentierad måste Renhållarens bedömning enligt 3 kap 37§ rimligen även denna utgå från allt eller inget vad gäller förpackningsfraktioner. Stadsledningskontoret anser att undantaget för flerbostadshus avseende samlokalisering i 3 kap 36 avfallsförordningen ska vara tillämpligt även för ersättningsmodellen. Det finns betydande risker för sämre utsortering av förpackningsmaterial om så inte är fallet, vilket skulle motverka lagstiftarens intention om att samla in fler förpackningar.

Övrigt

Stadsledningskontoret anser att även det förpackningsmaterial som sorterats ut i en eftersorteringsanläggning ska ersättas per ton i paritet med tonersättningen för övriga förpackningsfraktioner. Eftersom förpackningarna som sorteras ut i denna typ av anläggningar går till efterföljande återvinning i samma system som övriga förpackningar bör de ersättas på samma sätt.

Stadsledningskontoret vill därutöver framhålla att ersättningssystemet behöver ta hänsyn till de särskilda förutsättningar för insamling och hämtning av förpackningsavfall som råder i tät stadsbebyggelse, såsom bebyggelsestruktur, tillgänglighet, markförhållanden och trafikmiljö. Det är positivt att hög befolkningstäthet beaktas i den föreslagna ersättningsmodellen, men ersättningssystemet bör också beakta faktisk belastning på offentliga miljöer och inte enbart baseras på antalet folkbokförda invånare. Insamling av förpackningsavfall innebär inte enbart kostnader för tömning av behållare, utan även för till exempel extra städning och skadegörelse. Stadsledningskontoret anser att Naturvårdsverket

bör tydliggöra i vilken utsträckning sådana övriga kostnader ska ingå i ersättningsnivåerna.

Avslutningsvis välkomnar stadsledningskontoret att ersättningsnivåerna för insamling av förpackningsavfall ses över och vill understryka vikten av att ersättningen för fastighetsnära insamling samt insamling från torg, parker och andra populära platser också utvärderas så snart det är lämpligt – för att fungera ändamålsenligt och bättre spegla kommunernas kostnader för arbetet.

Enskede-Årsta-Vantörs stadsdelsnämnd

Enskede-Årsta-Vantörs stadsdelsnämnd beslutade vid sitt sammanträde den 20 augusti 2026 följande.

1. Enskede-Årsta-Vantörs stadsdelsnämnd godkänner förvaltningens tjänsteutlåtande som svar på remissen.
2. Ärendet justera omedelbart.

Enskede-Årsta-Vantörs stadsdelsförvaltnings tjänsteutlåtande daterat den 20 juli 2026 har i huvudsak följande lydelse.

Stadsdelsförvaltningen ser positivt på Naturvårdsverkets arbete med att bättre fördela ersättningen till kommuner men noterar att föreskrifterna inte avser ersättning för insamling av förpackningsavfall i parker som stadsdelsförvaltningen ansvarar för och har därför inga övriga synpunkter.

Järva stadsdelsnämnd

Järva stadsdelsnämnd beslutade vid sitt sammanträde den 27 augusti 2026 följande.

Järva stadsdelsnämnd godkänner förvaltningens tjänsteutlåtande och överlämnar det till kommunstyrelsen som svar på remissen.

Järva stadsdelsförvaltnings tjänsteutlåtande daterat den 31 juli 2026 har i huvudsak följande lydelse.

Förvaltningens synpunkter

Stadsdelsförvaltningen ser positivt på att ersättningssystemet till kommuner för insamling av förpackningsavfall ses över för att bättre spegla kommuners faktiska kostnader och skapa ett mer träffsäkert ersättningssystem.

Nedskräpning vid återvinningsstationer, miljöstugor och papperskorgar utgör ett återkommande problem i den offentliga miljön i Järva stadsdelsområde. Avfall som lämnas utanför behållare, felsorteras eller dumpas på platser som inte är avsedda för ändamålet leder till en oordnad och oattraktiv miljö och innebär ökade kostnader för städning och avfallshantering. Nedskräpade miljöer kan dessutom bidra till att påverka människors trygghet negativt då det skapar en känsla av bristande ordning och tillsyn.

Förvaltningen ser positivt på att Naturvårdsverket föreslår en ytterligare ersättning till kommuner med hög befolkningstäthet, eftersom tät stadsdelsbebyggelse medför högre kostnader för insamling och hantering av förpackningsavfall. Samtidigt anser förvaltningen att kriteriet om fler än 500 invånare per kvadratkilometer samt ersättning per insamlingsplats inte fullt ut beaktar den faktiska belastningen på offentliga miljöer. Antalet personer som vistas i området kan vara betydligt högre än den folkbokförda befolkningen. Det påverkar mängden avfall, behov av städning, tillsyn och andra driftåtgärder. Ersättningen bör därför, utöver befolkningstäthet, i större utsträckning beakta den faktiska användningen av offentliga miljöer.

Förvaltningen konstaterar samtidigt att Naturvårdsverkets förslag till reviderade föreskrifter i första hand berör den kommunala avfallsverksamhet som ansvarar för fastighetsnära insamling och övriga insamlingssystem. Stadsdelsnämndens ansvar avser avfallsinsamling och möjliggörandet av källsortering av förpackningsavfall i parker inom stadsdelsområdet, vilket inte berörs av de föreslagna förändringarna. Ersättning till kommuner för insamling av förpackningsavfall från torg, parker och andra populära platser regleras i Naturvårdsverkets föreskrifter (NFS 2025:4) och omfattas inte av den aktuella remissen.

Förvaltningen bedömer därför att Naturvårdsverkets endast har en indirekt påverkan på stadsdelsnämndens verksamhetsansvar.

Sammanfattning av synpunkter

Förvaltningen välkomnar att ersättningssystemet ses över för att bättre spegla kommuners kostnader. Förvaltningen ser positivt på att ersättningen förstärks för kommuner med hög befolkningstäthet, men anser att modellen inte fullt ut beaktar den faktiska belastningen på offentliga miljöer.

Ställningstaganden

Förvaltningen bedömer att Naturvårdsverkets förslag till reviderade föreskrifter inte direkt påverkar stadsdelsnämndens verksamhetsansvar, eftersom förslaget inte berör avfallsinsamling och möjliggörandet av källsortering av förpackningsavfall i parker inom stadsdelsområdet.

Förslaget kan dock få indirekta konsekvenser för stadsdelsnämndens verksamhet genom påverkan på den offentliga miljön. Förvaltningen ser positivt på att ersättningen förstärks för kommuner med hög befolkningstäthet, men anser att modellen inte fullt ut beaktar den faktiska belastningen på offentliga miljöer. Antalet personer som vistas i ett område kan vara betydligt högre än den folkbokförda befolkningen, vilket påverkar mängden avfall samt behovet av städning, tillsyn och andra driftåtgärder.

Förvaltningen anser därför att ersättningsmodellen i större utsträckning bör beakta faktisk användning av offentliga miljöer, utöver befolkningstäthet och antal insamlingsplatser.

Norra innerstadens stadsdelsnämnd

Norra innerstadens stadsdelsförvaltnings tjänsteutlåtande daterat den 27 augusti 2026 har i huvudsak följande lydelse.

Norra innerstaden beslutade vid sitt sammanträde den 20 juli 2026 följande.

1. Norra innerstadens stadsdelsnämnd godkänner förvaltningens tjänsteutlåtande och överlämnar det till kommunstyrelsen som svar på remissen.
2. Paragrafen justeras omedelbart.

Sammanfattning av synpunkter

Förvaltningen ställer sig positiv till att ersättningssystemet revideras och att ersättningsnivåerna anpassas till förändrade förutsättningar för kommunernas insamling av förpackningsavfall.

Förvaltningen vill framhålla att ersättningssystemet behöver ta hänsyn till de särskilda förutsättningar för insamling och hämtning av förpackningsavfall som råder i tät stadsbebyggelse, såsom bebyggelsestruktur, tillgänglighet, markförhållanden och trafikmiljö.

Förvaltningen vill också framhålla att insamling av förpackningsavfall inte enbart innebär kostnader för tömning av behållare, utan även för till exempel extra städning, skadegörelse och information. Förvaltningen anser att utredningen bör tydliggöra i vilken utsträckning sådana övriga kostnader ska ingå i ersättningsnivåerna.

Förvaltningen ser positivt på att hög befolkningstäthet beaktas i den föreslagna ersättningsmodellen, men anser att ersättningssystemet bör beakta faktisk belastning på offentliga miljöer och inte enbart baseras på antalet folkbokförda invånare.

Ställningstaganden

Förvaltningen ställer sig positiv till att ersättningssystemet bör revideras och att ersättningsnivåerna anpassas till förändrade som omfattas av producentansvar, förutsättningar för kommunernas insamling av förpackningsavfall. Förvaltningen ser positivt på att ersättningsmodellen utvecklas och att hänsyn tas till skillnader i kommunernas förutsättningar.

Samtidigt vill förvaltningen framhålla att ersättningssystemet behöver ta tillräcklig hänsyn till de särskilda förutsättningar som råder i tät stadsbebyggelse. Kostnaderna för insamling och hantering av förpackningsavfall påverkas inte enbart av mängden avfall eller antalet hushåll, utan även av bebyggelsestruktur, tillgänglighet, markförhållanden, trafikmiljö, nyttjande av offentliga platser och behov av extra städning och tillsyn. Insamling av förpackningsavfall på offentliga platser innebär inte enbart kostnader för tömning av behållare. I praktiken kan det även uppstå kostnader för:

- extra städning runt insamlingsbehållare,
- hantering av felsorterat avfall,

- tömning vid hög belastning,
- skadegörelse och behov av återställning,
- anpassning av behållare och insamlingsplatser,
- information och kommunikation till invånare och besökare.

Förvaltningen anser att utredningen bör tydliggöra i vilken utsträckning sådana övriga kostnader ska ingå i ersättningsnivåerna. Om dessa kostnader inte beaktas finns en risk att kommunerna får bära kostnader som uppstår till följd av ett utökat insamlingsansvar. Förvaltningen anser därför att det är viktigt att ersättningsmodellen följs upp mot kommunernas faktiska kostnader efter att de reviderade föreskrifterna har införts.

Förvaltningen ser positivt på att hög befolkningstäthet beaktas i den föreslagna ersättningsmodellen. Samtidigt vill förvaltningen framhålla att folkbokförd befolkning inte alltid är ett tillräckligt mått på belastningen på insamlingssystemet. Torg, parker, centrumområden, kollektivtrafiknära platser och andra offentliga miljöer kan ha ett betydligt högre antal dagliga besökare än vad den folkbokförda befolkningen visar. Inom Norra innerstaden reser cirka 300 000 personer in i området under dagen. Detta kan medföra stora mängder förpackningsavfall och behov av högre tömningsfrekvens, särskilt under helger, sommarmånader och vid evenemang. Förvaltningen anser därför att ersättningssystemet bör beakta faktisk belastning på offentliga miljöer och inte enbart baseras på antalet folkbokförda invånare.

Stockholms Stadshus AB

Stockholms Stadshus AB:s yttrande daterat den 9 september 2026 har i huvudsak följande lydelse.

Koncernledningens synpunkter

Koncernledningen instämmer i Stockholm Vatten och Avfall AB:s synpunkter. Ersättningsmodellen behöver ta hänsyn till de särskilda förutsättningar som finns i en tät stadsmiljö. Begränsad marktillgång, bebyggelsestruktur och utrymmesbrist i eller vid fastigheter innebär att det inte alltid är praktiskt möjligt att samlokalisera samtliga fraktioner eller anordna fastighetsnära insamling för samtliga förpackningsfraktioner.

Den fasta ersättningen för överlämning av förpackningsavfall på omlastningsstationer bör indexregleras. Det behöver även tydliggöras hur kostnadsutvecklingen för de delar som inte omfattas av indexering ska hanteras över tid.

Krav på samlokalisering av samtliga fraktioner vid gemensamma behållare är inte alltid praktiskt genomförbart. Koncernledningen avstyrker, i likhet med bolaget, kravet på att samtliga fraktioner ska samlas in på samma plats för att ersättning för insamling från upphämningsplatser ska utgå. Det behöver vara möjligt med ersättning för olika praktiska lösningar där samlokalisering inte är möjlig.

Koncernledningen avstyrker vidare förslaget att ersättningen för fastighetsnära insamling inte ska differentieras utifrån förpackningsmaterial från den 1 januari 2029. Har en fastighet endast plats för ett par förpackningsfraktioner är det bättre att denna insamling kan ordnas än att fastigheten fullt ut hänvisas till andra insamlingslösningar. En ersättningsmodell som inte medger detta riskerar att leda till sämre utsortering av förpackningsmaterial och därmed motverka intentionen att samla in fler förpackningar.

Underremisser

Stockholm Vatten och Avfall AB:s remissvar har i huvudsak följande lydelse:

Bolaget tillstyrker i huvudsak att överlämning och omlastning av förpackningsavfall särredovisas som en egen kategori i ersättningsföreskriften. Bolaget motsätter sig dock att fast ersättning för överlämning av förpackningsavfall på omlastningsstationer inte indexregleras. För kommuner som upphandlar tjänsten kommer med största sannolikhet indexering av avtalen att fortsätta. Bolaget framhåller även att en kommun fortsatt bör kunna få ersättning per omlastningsstation, i de fall som en kommun använder sig av flera sådana stationer. I större städer kan det kapacitetsmässigt och logistiskt vara omöjligt att inrymma samtliga mängder på en anläggning.

Bolaget tillstyrker i huvudsak införandet av en ersättning för tät bebyggelse vad gäller insamling via lättillgänglig insamlingsplats. Detta speglar bättre bolagets kostnadsbild för att uppfylla ställda krav. Även om full kostnadstäckning inte uppnås med förslaget ger det en mer korrekt nivå i täta stadsmiljöer. Bolaget anser dock att den nedsättning med 20 procent som Naturvårdsverket föreslår först bör införas på sikt när systemet är fullt utbyggt.

Bolaget delar Naturvårdsverkets bedömning att det finns ett behov av vägledning vad gäller förhållandet mellan lättillgänglig insamlingsplats och gemensam upphämningsplats. Bolaget framhåller att det i Stockholm finns utmaningar att anordna fastighetsnära insamling för alla, exempelvis i K-märkta fastigheter eller på grund av utrymmesbrist i eller vid fastigheten.

Bolaget framhåller att en sänkning av ersättning för insamling på återvinningscentraler inte återspeglar bolagets kostnader. Kostnaden för att uppföra återvinningscentraler, speciellt i kommuner med begränsad marktillgång och tät bebyggelse, har stigit markant under de senaste årtiondena. Att utöka sortimentet på återvinningscentraler har höga reella kostnader både finansiellt och i alternativnytta. Bolaget vill i sammanhanget uppmärksamma Naturvårdsverket på att återkommande föreskriva tillkommande fraktioner på återvinningscentraler får betydande kostnadseffekter för kommunala renhållare.

Bolaget framhåller att krav på samlokalisering av samtliga fraktioner inklusive rest- och matavfall för insamling från gemensamma behållare inte alltid är praktiskt genomförbart. Bolaget är verksamt i en kommun där bebyggelsestrukturer och

marktillgång i vissa fall kan omöjliggöra samlokalisering av gemensamma behållare för samtliga fraktioner på en och samma plats. Det behöver därmed vara möjligt med ersättning för gemensamma behållare för samtliga fraktioner, där behållarna är placerade på olika platser.

Bolaget anser även att det bör vara möjligt med ersättning i de fall då vissa fraktioner samlas in fastighetsnära och andra fraktioner samlas in i gemensamma behållare på annan plats. Det kan exempelvis, på grund av begränsade utrymmen och kundbehov, vara nödvändigt att fortsatt samla in mat- och restavfall vid varje en- och tvåbostadshus, medan förpackningsavfall samlas in i gemensamma behållare för flera fastigheter på annan plats. Bolaget noterar att föreslagen ersättningsnivå för villa är låg sett till att volymerna kommer vara större än från flerbostadshus.

Bolaget avstyrker kravet på att samtliga fraktioner ska samlas in på samma plats för att ersättning för insamling av förpackningsavfall från upphämningsplatser ska utgå. En upphämningsplats kan vara aktuell även för flerbostadshus och då insamlingskravet enligt avfallsförordningen 3 kap. 36 § undantar krav på samlokalisering av samtliga fraktioner för flerbostadshus bör rimligen även ersättningsmodellen spegla detta och ha samma bestämmelse både för flerbostadshus och en- och tvåbostadshus. Bolaget menar att det är orimligt att behöva flytta ut restavfallet från fastigheten till en upphämningsplats mer än 400 meter från fastigheten, vilket annars skulle vara konsekvensen.

Bolaget ställer sig frågande till varför den fasta ersättningen för omlastning, merersättningen för låg befolkningstäthet samt ersättningen för information och överlämning inte omfattas av indexering. Av remissunderlaget framgår inte vilka skäl som ligger till grund för förslaget att undanta dessa ersättningar från indexering. Bolaget anser att det behöver tydliggöras hur kostnadsutvecklingen för dessa delar ska hanteras över tid.

Bolaget avstyrker förslaget att ersättningen för fastighetsnära insamling inte ska differentieras från den 1 januari 2029 då det i kommunen finns ett betydande fastighetsbestånd som saknar praktisk möjlighet att inrymma samtliga fraktioner. Bolaget bedömer att detta kan omfatta upp till femton procent av lägenheterna i flerfamiljshus, det vill säga över sjuttiotusen lägenheter. Nuvarande lösning ger möjlighet för fastighetsägare att inrätta fastighetsnära insamling för vad som får plats inom fastigheten och få ersättning för denna insamling. Motivationen för dessa fastighetsägare att inrätta eller vidmakthålla en sådan lösning efter 2029 minskar utan ersättning.

Bolaget anser att undantaget för flerbostadshus avseende samlokalisering i 3 kap. 36 § avfallsförordningen ska vara tillämpligt även för ersättningsmodellen. Bolaget ser betydande risker för sämre utsortering av förpackningsmaterial om så inte är fallet, vilket direkt skulle motverka lagstiftarens intention att samla in fler förpackningar. Har en fastighet endast plats för ett par förpackningsfraktioner är det ändå bättre att man ordnar denna insamling än ingenting.

Bolaget anser slutligen att även det förpackningsmaterial som sorterats ut i en eftersorteringsanläggning ska ersättas per ton i paritet med tonersättningen för övriga förpackningsfraktioner. Eftersom förpackningarna som sorteras ut i denna typ av anläggningar går till efterföljande återvinning i samma system som övriga förpackningar bör de ersättas på samma sätt